

kring imellem os, som om det slet ikke var Dem, der mistænkedes for at være en lidt farlig Herre, en temmelig tvetydig Personlighed, der helst bærer Kappen paa begge Skuldre.“

„Det kan jeg dog vanskeligt undgaa at mærke,“ svarede han med sit trætte Smil. „Jeg ser mig jo daglig fremstillet i den Figur i de fleste Blade. Men naar det blot maa lykkes mig at bringe Landet frelst over disse svære Tiders Krise, skal jeg forresten ikke beklage mig. En *lidt* skaansommere Bedømmelse af min Karakter og mine Evner kunde jeg dog for Sagens Skyld nok ønske mig. Det bliver under disse Forhold stadig vanskeligere for mig at styre de blodtørstige Hoveder indenfor vor egen Fraktion. Gjærup er ikke den eneste, der gaar med en Kniv i Ærmet. Det er Enslevs Strige-Tale, som nu hævner sig. Men jeg tror, at vi i Øjeblikket befinder os paa et Vendepunkt. Kommer Partiet uskadt gennem denne Prøvelse, vil Samlingstanken sejre, og vi tør da haabe paa igen at gaa en rig og lykkelig Fremtid imøde.“

Han havde rejst sig og taget hendes Haand.

„Saa vil De gaa til Enslev, ikke sandt? Jeg sætter nu alt mit Haab til Dem.“

„Jeg har ikke stor Tro paa, at jeg kan udrette noget, . . . men jeg tør jo ikke sige Nej. Jeg skal gøre mit bedste, det lover jeg Dem!“

„Tak!“

Ved Døren vendte han sig om og sagde:

„Saa maa jeg blot endnu engang have Lov til at minde om, at Sagen haster. Inden Klokken 6 skulde jeg gerne have Svaret. Jeg vil tillade mig til den Tid at sende min Tjener til Dem.“ —

Ved Enslevs Dør blev Fru Bertha først afvist af lille Jomfru Jensen med den Besked, at Herren ikke tog imod; men da hun sendte sit Kort ind, blev hun straks indladt.

Enslev var forsøgsvis staaet op. Han sad i Slobrok med en Plæd omkring Benene henne i Solen ved Vinduet i sit Arbejdsværelse. Han havde endogsaa en af sine store, sorte Cigarer i Munden, og Røgen svævede over ham i blaalige Hvirvler. Ved at